

**En Ny Vise
om den frygtelige Ulykke
ved Gjæslingerne
fredag 2den Marts 1906,
hvorved 30 Mennesker omkom,
og til Slut:**

**En Vise
om den tapre russiske Løitnant Smith.
Pris: 10 Øre.**

Eftertryk forbydes.

Mel. En Sjømands Brud har Bølgen kjær.

Den 2den Marts, det var jo da,
at vore Fiskere drog ud.
Sit Hjem og Bo de reiste fra
og stolte paa sin Gud.
Fra Hav og Dyb de hente maa
sin Rigdom og sin Lykke.
De mætter store, ja og smaa.
Men Havet kræver Bytte.

Den 2den Marts her hændte da,
at Stormen brød for Alvor løs,
et Tusen Mand mindst ude va'
de glade drog tilsjøs.
Men voldsomt øget Stormen paa
til dem, som langt derude var,
med Øiet de ei Landet saa,
da Kursen Skjæbnen tar.

De roed og de seiled frem,

og trodsed' Sjøens Element,
de kjæmped' for at naa sit Hjem,
det var dem vel fortjent,
I Hjemmet frygted de og graad,
og Barnet raabte: O, min Far,
jeg kan ei se din vakre Baad,
Mor, nu Sjøen ham tar!

Tilhavs, langt fra Holmer og Skjær,
hans Fader han kjæmped og stred,
trods Bølgen han havde saa kjær,
nu ham af Dødsqualer led.
Se Baaden den vælter med et,
og Havet det bliver hans Grav.
I Døden har ingen ham set,
ham, en Sjømand saa brav.

Ei alene, han Følge fik,
med ham en tredive andre,
de samme Veien hjemad gik,
og med Kamp fik vandre.
Fra alle Hvælv der hørtes Raab:
Til hjælp, til hjælp, til Redning her!
Men Stormen tillod ei en Baad,
At skaffe Redning der.

Og tung blev Sorgen i hvert Hjem.
Thi mistet havde alle en –
En Mand – en Slægtning iblandt dem,
som ei kom mer igjen.
Ja, Havet tar, hvad det os gir,
det tar det dobbelte igjen.
Maaske før mig og dig det lir,
naar vi krævet blir igjen.

Mel.: Jeg er en fattig Gut fra Vika.

Paa Russernes Sortehavsflaade
Der udbrød, som jo alle ved,
Mytteri paa samtlige Baade,
Og herr Løitnant Smith gav Besked.

Sit Fædreland han vilde værge
Fra Tyranernes Vold og Magt,
Han fordred, at alle maatte sværge
Ved Russernes helligste Pagt.

Fremad det gik, og bra stod hans Sag,
Han havde en Vilje af Jern,
Hans Flok den voxede Dag for Dag,
Den var mod Fienden hans Værn-

Til sidst blev dog fanget den trappe (sic?)
og kom saa i Bødlernes Vold,
først vilde de Hovedet kappe,
tænk det, paa en Ridder saa bold.

Men nu, nu er Dommen jo falden,
Og Smith han skal hænges – tænk det,
af Folket han nu bliven kalden:
Russlands Martyr, tænk dem det.

Trondhjem. R?. O. Sundts Bogtrykkeri.